

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: , narozen
státní příslušník Ruské federace
bytem
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Dařbujanem
sídlem Jungmannova 351/2, Liberec 2

proti

žalované: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2018, č. j. MV-97299-6/SO-2018

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 17. 9. 2018, č. j. MV-97299-6/SO-2018, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce Mgr. Václava Dařbujana na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 5. 2018, č. j. OAM-1869-32/ZM-2016, ve věci ukončení žalobcova přechodného pobytu, a to pro opožděnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
2. Žalovaná dovodila, že žalobci bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 4. 6. 2018, a to fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu, což vyplývá z poštovní doručky přiložené k prvostupňovému rozhodnutí. Pokud žalobce podal odvolání dne 15. 7. 2018, jde o odvolání opožděné. Současně žalovaná konstatovala, že konkrétními námitkami uplatněnými v opožděném odvolání se nezabývala. Neshledala důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení či pro obnovu řízení.

II. Žaloba

3. V úvodu včasné žaloby žalobce popsal průběh správního řízení, upozornil na existenci rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2018, č. j. MV-97299-7/SO-2018, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 18. 7. 2018. Tímto usnesením byla zamítnuta žalobcova žádost o vyslovení neplatnosti doručení, zmeškání lhůty nebylo prominuto, žádost byla zamítnuta a žádosti nebyl nepřiznán odkladný účinek. Rozhodnutí jsou provázána, související rozhodnutí ovlivňuje výrok napadeného rozhodnutí, které teprve obsahuje výrok o odvolání, přestože má nižší číslo listu. Žalobce uvedl, že napadá rozhodnutí žalované a vyjadřuje se i ke skutečnostem obsaženým v souvisejícím rozhodnutí, které mají být obsaženy i v napadeném rozhodnutí.
4. Žalobce namítal, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 5. 2018 mu nebylo doručeno zákonným způsobem, nesprávně bylo opatřeno doložkou právní moci. S obsahem rozhodnutí se žalobce seznámil až dne 9. 7. 2018 v rámci nahlížení do spisu, od tohoto data běží odvolací lhůta pro podání odvolání, podáním odvolání byla lhůta zachována. Ve spise založená obálka včetně dodejky vykazuje nedostatky, kvůli kterým jí chybí vlastnosti potřebné pro prokázání zákonnosti doručení. Dodejka má povahu veřejné listiny pouze v případě, že obsahuje veškeré náležitosti veřejné listiny, jak vyplývá např. z usnesení NS sp. zn. 30 Cdo 2514/99 ze dne 19. 10. 2000. Žalobce namítal, že v části „*Prohlášení doručujícího orgánu*“ je zaškrtnuto pole „*Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo ponecháno poučení*“ a dále pole „*Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 24. 5. 2018*“, ovšem v tomto prohlášení nebyla uvedena osoba, která prohlášení za držitele poštovní licence učinila, nebyl zde podpis a prohlášení nebylo opatřeno razítkem. Z tohoto důvodu dodejce chybí vlastnosti veřejné listiny. Na zadní straně dodejky nebylo vyplněno „*Prohlášení v případě vrácení zásilky*“, z prohlášení není zřejmé, z jakého důvodu došlo k vrácení zásilky odesílateli, což žalobce pokládá za pochybení při doručování předmětné listiny.

Z uvedených důvodů nedošlo k doručení písemnosti způsobem, jaký zákon předvídá, nedošlo tedy k řádnému doručení zásilky a nemohla nastat fikce doručení.

5. S námitkami žalobce se žalovaná nevypořádala dostatečně. Pouze popsala praxi při doručování ze strany pošty, na nedostatky doručenky coby veřejné listiny nereagovala a s těmito námitkami se nevypořádala ani v souvisejícím rozhodnutí.
6. Žalobce tvrdil, že neobdržel písemnou výzvu k vyzvednutí zásilky a nebyl seznámen s tím, že si má zásilku vyzvednout. Tuto negativní skutečnost nemohl prokázat, přesto k tomu označil své čestné prohlášení a čestné prohlášení M. Š. a tato prohlášení správnímu orgánu doručil. Právě z důvodu případných pochybností je nutné dodejku jako veřejnou listinu opatřit všemi náležitostmi. Pokud tomu tak nebylo, v souladu se zásadou materiální pravdy měl skutkový stav *ex officio* zjišťovat správní orgán. Žalobce zopakoval, že o existenci rozhodnutí se dozvěděl dne 4. 7. 2018, termín k nahlížení do spisu v rámci osobní návštěvy se mu podařilo sehnat dne 9. 7. 2018. Nedopustil se žádného typu jednání, které by se dalo označit jako nedostatek bdělosti, v souladu s rozhodovací praxí především Ústavního soudu by mělo dostat přednost faktické doručení. Podle žalobce tedy bylo odvolání podáno včas a nebyl důvod ho zamítnout podle § 92 odst. 1 správního řádu.
7. Dále žalobce rozvedl důvody, pro které nesouhlasí s rozhodnutím o ukončení přechodného pobytu na území ČR, a důvody, pro které nepovažuje takové rozhodnutí za přiměřené.
8. Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalované uložil povinnost nahradit mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalované

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná pouze odkázala na zákonnost napadeného rozhodnutí a rovněž druhého rozhodnutí ze dne 17. 9. 2018. V části III. napadených rozhodnutí se k námitkám žalobce dostatečně vyjádřila. Žalovaná navrhovala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Napadené rozhodnutí žalované a řízení předcházející jeho vydání přezkoumal krajský soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. Při posouzení věci vycházel soud z následujících rozhodných skutečností, které ověřil z předloženého spisového materiálu. Rozhodnutím ze dne 21. 5. 2018, č. j. OAM-1869/32/ZR-2016, správní orgán I. stupně ukončil žalobci přechodný pobyt rodinného příslušníka občana EU na území ČR. Rozhodnutí bylo žalobci doručováno do vlastních rukou, zásilka s doručovanou písemností se správnímu orgánu I. stupně vrátila zpět. Dle vrácené obálky s doručenkou byl adresátem žalobce, doručována byla na adresu H. 24, B., adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, zásilka

byla připravena k vyzvednutí dne 24. 5. 2018 a odesílateli byla zásilka vrácena dne 5. 6. 2018. V části doručky „*Prohlášení doručujícího orgánu*“ je zaškrtnuto pole „*Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo ponecháno poučení*“ a dále pole „*Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 24. 5. 2018*“, v prohlášení ale nebyla uvedena osoba, která prohlášení za držitele poštovní licence učinila, nebyl zde podpis (tedy jméno a podpis doručovatele) a prohlášení nebylo opatřeno razítkem pošty. Na zadní straně obálky s vrácenou obálkou bylo potvrzeno pracovníci pošty datum vrácení zásilky odesílateli dne 5. 6. 2018, prohlášení bylo podepsáno a je zde otisk razítka pošty s datem 5. 6. 2018. Správní orgán I. stupně na rozhodnutí vyznačil doložku právní moci dnem 20. 6. 2018.

12. Dne 15. 7. 2018 podal žalobce proti uvedenému rozhodnutí odvolání, současně podal žádost o vyslovení neplatnosti doručení, žádost o navrácení lhůty a odklad vykonatelnosti rozhodnutí. Jako důkazy žalobce označil a následně předložil čestné prohlášení svoje a čestné prohlášení manželky M. Š., jimiž chtěl prokázat, že výzvu k vyzvednutí zásilky neobdržel.
13. Usnesením ze dne 18. 7. 2018, č. j. OAM-1869-33/ZR-2016, správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o vyslovení neplatnosti doručení, zmeškání lhůty neprominul, žádost zamítnul a nepřiznal žádosti odkladný účinek. Podáním ze dne 1. 8. 2018 žalobce žádal o odstranění formální vady spočívající v tom, že správní orgán I. stupně nerozhodl o podaném odvolání.
14. Proti usnesení správního orgánu I. stupně žalobce podal odvolání, odvolání žalovaná zamítl rozhodnutím ze dne 17. 9. 2018, č. j. MV-97299-7/SO-2018, kterým usnesení ze dne 18. 7. 2018 potvrdila. Dovodila, že doručka obsahuje razítko pošty a prohlášení doručujícího orgánu, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu ponecháno poučení a že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 24. 5. 2018. Prohlášení o vrácení zásilky je podepsáno, datováno a opatřeno razítkem pošty. Absence jména a příjmení pracovníka pošty a jeho podpis nevylučují doručení na základě fikce, správní řád nespojuje s tímto formálním nedostatkem sankci neplatnosti doručení. Bylo na žalobci, aby prokázal pochybení poštovního doručovatele. Vliv nemá ani to, že správní orgán I. stupně nevyznačil, aby byla zásilka po ukončení úložní doby vhozena do schránky. Žalovaná se dovolávala závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41. Dodala, že v případě procesních rozhodnutí není na místě zabývat se přiměřeností zásahu do soukromého a rodinného života.
15. Téhož dne vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí č. j. MV-97299-6/SO-2018, kterým zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 21. 5. 2018 ve věci ukončení přechodného pobytu. Žalovaná stručně uvedla, že žalobci bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 4. 6. 2018 fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu, jak dokládá poštovní doručka přiložená k tomuto rozhodnutí. Pokud žalobce podal odvolání dne 15. 7. 2018, jde o odvolání opožděné. Dále žalovaná konstatovala, že konkrétními námitkami uplatněnými v opožděném odvolání se nezabývala. Neshledala důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení či pro obnovu řízení.

16. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2018, č. j. MV-97299-6/SO-2018, jímž bylo zamítnuto jako opožděné žalobcovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Při přezkumu takového, svou povahou procesního rozhodnutí, soud pouze zkoumá, zda byly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání jako opožděného podle § 92 odst. 1 správního řádu. Již v úvodu tedy soud konstatuje, že se nemohl zabývat žalobními námitkami, které žalobce vznesl proti samotnému ukončení přechodného pobytu na území ČR a posouzení přiměřenosti dopadu vydaného rozhodnutí na jeho soukromý a rodinný život.
17. Podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu opožděné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Podle § 83 odst. 1 správního řádu je lhůta k podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně 15denní a začíná běžet ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
18. Žalobce rovněž své námitky směřuje vůči usnesení správního orgánu I. stupně ve spojení s rozhodnutím žalované ze dne 17. 9. 2018, č. j. MV-97299-7/SO-2018, kterými nebylo vyhověno jeho žádosti podané podle § 24 odst. 2 ve spojení s § 41 správního řádu o vyslovení neplatnosti doručení rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu a žádosti o prominutí zmeškání úkonu (lhůty) a přiznání odkladného účinku. Tato rozhodnutí jsou rozhodnutími podkladovými, která podmiňují výsledek konečného rozhodnutí o podaném odvolání a která soud přezkoumá v rámci přezkumu konečného rozhodnutí o podaném odvolání [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 7. 2018, č. j. 9 As 88/2007-49, publ. ve Sb. NSS 1881/2009, rozsudky NSS též dostupné na www.nssoud.cz].
19. Žalované nelze vytýkat, že o podaném odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu rozhodla až v žalobou napadeném rozhodnutí, nikoli současně s žádostí podanou dle § 24 odst. 2, § 41 odst. 1, odst. 3 správního řádu. Ačkoli se žalovaná v tomto rozhodnutí nezabývala námitkami žalobce proti nastoupení fikce doručení a namítanými nedostatky doručení a neodkázala ani na obsah procesních rozhodnutí, dokonce vydala napadené rozhodnutí s nižším pořadovým jednacím číslem, než má její rozhodnutí o odvolání proti usnesení ze dne 18. 7. 2018, nepřistoupil soud ke zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nepřezkoumatelnosti pro tyto nedostatky. Jednalo by se o formalismus, který by jen oddálil přezkum včasnosti odvolání. Je totiž zřejmé, že žalovaná s existencí procesních rozhodnutí o žádostech žalobce podaných společně s odvoláním počítala a žalobce se také těmito rozhodnutím brání konkrétními výhradami uplatněnými v žalobě proti konečnému rozhodnutí o odvolání, jak předpokládá judikatura správních soudů (již shora označený rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2018, č. j. 9 As 88/2007-49, či např. ze dne 22. 2. 2019, č. j. 8 Azs 20/2019-27).
20. Správní orgány v dané věci vycházely z toho, že žalobci bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 4. 6. 2018 tzv. fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu.
21. Podle § 23 odst. 1, odst. 3 správního řádu platí, že nebyl-li v případě doručování podle § 20 citovaného zákona adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží, a to buď u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím. Adresát se vyzve vložním oznámením o neúspěšném

doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyločil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil (odst. 4). Zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu (odst. 5).

22. Podle § 24 odst. 1 správního řádu platí, že pokud si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty, nastává tzv. fikce doručení. Ani následné vhození písemnosti do schránky po uplynutí 10 denní úložní lhůty není vždy podmínkou pro nastoupení fikce doručení. Zákonodárce počítal i s variantou, kdy se doručovaná písemnost po marném uplynutí 10 denní úložní lhůty vrátí orgánu, který doručovanou písemnost vyhotovil. V souladu s § 23 odst. 4 věta druhá správního řádu se písemnost po uplynutí úložní doby vloží do domovní schránky nebo na jiné místo tehdy, je-li to možné a zároveň pokud takový postup správní orgán nevyločil. Negativní důsledky nevyzvednutí písemnosti může adresát případně zvrátit žádostí o určení neplatnosti doručení dle § 24 odst. 2 správního řádu, za podmínek § 41.
23. Splnění podmínek pro uložení doručované písemnosti dle § 23 správního řádu, a tedy pro její doručení na základě fikce ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu, pokud si adresát písemnost nevyzvedne, prokazuje správní orgán obvykle tím, že do spisu založí vrácenou obálku s nevyzvednutou písemností včetně předtištěné doručky, na níž je zaznamenáno a stvrzeno podpisem doručovatele (doručovatelky), že tato zásilka byla určitého data uložena a že bylo v místě doručení zanecháno oznámení o tomto uložení a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí zásilky (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 5 As 26/2009-67). Doručka zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů na ní uvedených, ke zpochybnění údajů z ní vyplývajících musí adresát rozhodnutí předeštit jinou, avšak srovnatelně podobnou verzi reality (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009-61, či ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24). Je sice pravdou, že správní řád neupravuje náležitosti doručky a následky jejích nedostatků, z judikatury správních soudů ovšem vyplývá, že obvyklým dokladem o doručení písemnosti v souladu se správním řádem je právě řádně vyplněná doručka.
24. V posuzovaném případě doručka jako doklad o uložení písemnosti – doručovaného rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu – sice obsahuje údaj o tom, že žalobce jako adresát byl k vyzvednutí zásilky vyzván a bylo mu ponecháno poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 24. 5. 2018. Pravdivost těchto skutečností ale nebyla, jak je tomu obvykle, stvrzena podpisem doručovatele (doručovatelky), na doručence absentuje nejen podpis, ale i označení pracovníka pošty, který doručení zásilky a její uložení prováděl, stejně jako

razítko pošty. Soud nesouhlasí se žalovanou, že se jedná pouze o formální nedostatky doručenky

bez vlivu na doručení. Uvedené jméno pracovníka pošty, jeho podpis a razítko pošty na druhé straně vrácené obálky, na které žalovaná odkázala, stvrzují pouze údaje týkající se vrácení doručované písemnosti zpět odesílateli, tj. že dne 5. 6. 2018 byla doručovaná písemnosti vrácena (odeslána zpět) poštou zpět správnímu orgánu I. stupně, nikoli pravdivost údajů o uložení zásilky, zanechání výzvy k jejímu vyzvednutí a poučení o následcích nevyzvednutí zásilky. Doručenku tedy nebylo možné považovat za řádný doklad o uložení doručovaného rozhodnutí.

25. Žalobce nadto správním orgánům popsal, že se na adrese, na kterou mu byla písemnost doručována, zdržuje a poštu si zde přebírá, má na této adrese umístěnu schránku se jmenovkou, o doručování je nadto obvykle informován o doručování i jinak (doručovatelka často doručuje v určitý den po domluvě, případně je informován sousedy), a že dne 24. 5. 2018 byl doma, přesto k doručení nedošlo, neobdržel výzvu k vyzvednutí zásilky a nebyl poučen o vyzvednutí zásilky. K prokázání těchto konkrétních tvrzených skutečností žalobce předložil své čestné prohlášení a čestné prohlášení své manželky. Namítanými skutečnostmi a předloženými důkazy se však správní orgán I. stupně v usnesení ze dne 18. 7. 2018 ani žalovaná v rozhodnutích ze dne 17. 9. 2018 vůbec nezabývaly, zatížily tak rozhodnutí vadou.
26. Soud tedy dospěl k závěru, že skutkový stav týkající se okolností uložení doručovaného rozhodnutí, které vzaly správní orgány za základ pro své rozhodnutí o doručení rozhodnutí fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu dne 4. 6. 2018, nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění.

V. Závěr a náklady řízení

27. Z uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b), c) s. ř. s. a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc k dalšímu řízení žalované.
28. O žalobě soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
29. V dalším řízení je žalovaná v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázána. Žalovaná se bude muset soustředit na to, zda skutečně doručovatel (doručovatelka) učinil dne 24. 5. 2018 veškeré potřebné úkony pro uložení doručovaného rozhodnutí ve smyslu § 23 správního řádu, aby byly naplněny podmínky pro nastoupení fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu, a za tím účelem případně doplnit dokazování (např. vyvoláním reklamačního řízení, případným výsledkem doručovatele, pokud bude zjištěno, kdo jím byl). Zároveň bude povinností žalované vypořádat se i s žalobcem uváděnou skutkovou verzí, tedy že mu nebyla v den doručování písemnosti zanechána na adrese doručování výzva a poučení, a jím předloženými důkazy. V případě, že se žalované okolnosti doručování a uložení písemnosti nepodaří prokázat např. s ohledem na značný časový odstup ode dne doručování, bude na místě vycházet z toho, že prvostupňové rozhodnutí žalobci nebylo doručeno fikcí dne 4. 6. 2018, ale že se s jeho obsahem žalobce prokazatelně seznámil až dne 9. 7. 2018 a odvolání podané dne 15. 7. 2018 bylo podáno včas.

30. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
31. Žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za zastupování ve výši
2 x 3 100 Kč za 2 úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby [§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)],
a v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 6 800 Kč. Soud tak přiznal žalobci náhradu nákladů připadajících na jeho zastoupení ve výši 6 800 Kč a dále v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. částku 1 428 odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem 8 228 Kč. Dále žalobci náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy přiznal soud žalobci na náhradu nákladů řízení částku 11 228 Kč a žalovanému uložil, aby tuto částku zaplatil k rukám právního zástupce žalobce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. říjen 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu